

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/232/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312201272
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6312201272.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Ul. Údernícka č. 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Ul. Údernícka č. 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi A. O., nar. X. XX. XXXX, bytom Ul. H. č. XXX/XX, D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Ul. Sofijská č. 13, Košice, IČO: 42 247 268, právne zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Miklušom, AK so sídlom Ul. Stará Baštová č. 2, Košice, o zaplatenie 1.355,41 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Brezno zo dňa 10. 8. 2012, č.k. 5C/119/2012-41, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým súd zaviazal navrhovateľa uhradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vo výške 158,- Eur p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania vo výške 24,23 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka advokátovi JUDr. Ladislavovi Miklušovi, AK so sídlom Ul. Stará Baštová č. 2, Košice.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Brezno, č.k. 1Ro/72/2012-18 zo dňa 28. 3. 2012. Zároveň zastavil konanie, rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi v sume 74,37 Eur a navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 158,- Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa domáhal od odporcu zaplatenia 1. 355, 41 Eur s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Okresný súd vydal dňa 28. 3. 2012 platobný rozkaz č.k. 1Ro/72/2012-18, pričom sa ho nepodarilo doručiť odporcovi. Podaním zo dňa 13. 7. 2012 navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť. Súd podľa § 96 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej „O.s.p.“) konanie zastavil a o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p., keď poukázal na to, že navrhovateľ zobral návrh späť bez uvedenia dôvodu, čím zavinil, že sa konanie muselo zastaviť. Preto súd uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v celkovej sume 158,- Eur, ktoré si vedľajší účastník na strane odporcu riadne a včas vyčísľil.

Proti rozhodnutiu sa odvolal navrhovateľ. Žiadal napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň si uplatnil trovy v odvolacom konaní celkom vo výške 19,12 Eur.

V dôvodoch odvolania uviedol, že podáva odvolanie proti rozhodnutiu v časti, ktorou súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Podľa jeho názoru v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva.

Cieľom združenia právna pomoc spotrebiteľom (ďalej len „združenie“), je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods.2 O.s.p..

Navrhovateľ nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. Spochybňuje nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom. Poukázal na to, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. bolo úmyslom zákonodarcu umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné.

Uviedol tiež, že združenie vstupuje do konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, pričom združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Vedľajší účastník procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konanie predlžuje a navyšuje trovy konania.

Navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva, na túto skutočnosť by mal súd prihliadnuť a použiť ustanovenie § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

K odvolaniu sa písomne vyjadril vedľajší účastník, ktorý v rozsiahlej argumentácii namietal nesprávnosť záverov vyjadrených navrhovateľom v odvolaní. Rozhodnutie považoval v plnom rozsahu za správne, predovšetkým z dôvodov, že je absurdné, keď navrhovateľ vedľajšiemu účastníkovi vyčíta hromadný vstup do konania, keď je to práve navrhovateľ, čo si hromadne uplatňuje proti spotrebiteľom neprijateľné zmluvné podmienky z premlčaných nárokov. Vedľajší účastník vstupuje do konaní iba voči vytypovaným dodávateľom a na vybraných súdoch a len vo veciach, ktoré je schopné fyzicky zvládnuť. Preto tvrdenie navrhovateľa o tom, že vstupuje do tisícok konaní, je zavádzajúce a nepravdivé.

Zdôraznil, že konanie navrhovateľa je vyslovene nevhodné a účelové. Navrhovateľ často potom ako sa dozvie, že do konania vstúpil vedľajší účastník, bez uvedenia dôvodu berie návrh späť uvedomujúc si, že jeho návrh je od počiatku nedôvodný. Súd následne navrhovateľovi vráti o 1 % krátený súdny poplatok, pričom 1 % nepokryje ani náklady súdu na poštovné, nehovoriac o ďalších nákladoch. Za každým doručením písomného podania treba vidieť aj prácu a čas sudcov a zamestnancov súdu, ktorú musia vynaložiť pre riadne ukončenie nezmyselného sporu, ale aj prácu aj čas, ktorý vynaložil právny zástupca na vyjadrenie sa k návrhu.

V danom prípade išlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním. Vedľajší účastník svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril a v dôsledku ktorého pre ne úspech vo veci navrhovateľ zoberal návrh späť.

Pokiaľ navrhovateľ argumentuje, že úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia nie je úkonom v konaní preukázaným, s týmto nesúhlasí, pretože tento úkon je mimoriadne dôležitým úkonom, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika právneho zastupovania a následne sa táto analýza konzultuje na prvej porade s klientom.

K aplikácii § 150 O.s.p. prvostupňovým súdom poukázal na to, že citované ustanovenie možno aplikovať vtedy, keď sú splnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania úspešnému účastníkovi, avšak ak dospeje súd k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania úspešnému účastníkovi celkom alebo sčasti neprizná. Súdna prax zaujala názor, že musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí náležite odôvodnený. Jedným z kritérií je posúdenie majetkových, sociálnych a osobných pomerov všetkých účastníkov konania ako aj okolností, ktoré viedli k uplatneniu nároku a postoj účastníkov v priebehu konania.

Situáciu navrhovateľa nie je potrebné zmierňovať použitím ustanovenia § 150 O.s.p., pretože oproti vedľajšiemu účastníkovi sa nachádza v nepomerne výhodnejšom postavení. Navrhovateľ podľa jeho internetovej stránky (www.eos-ksi.sk <<http://www.eos-ksi.sk>>) je súčasťou nadnárodnej spoločnosti pôsobiacej v 21 krajinách, hospodársky výsledok spoločnosti pred zdanením dosiahol 60 miliónov eur, spoločnosť disponuje 210 zamestnancami a jeho hlavnou náplňou činností je vymáhanie pohľadávok.

Súd pri rozhodovaní o trovách konania musí vziať na zreteľ aj to, že okrem toho, že návrh navrhovateľa je premlčaný, navrhovateľ si vo viacerých konaniach sústavne a vedome uplatňoval aj rôzne neprijateľné zmluvné podmienky, napr. vysokú sankciu za nesplnenie záväzku, úroky z omeškania podľa obchodného zákonníka.

Poukázal aj na to, že nie je možné zo strany súdu, vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, zmierňovať dôsledky špekulatívneho prístupu navrhovateľa, keď sám v nedobrej viere a vedome sa rozhodol vziať na seba riziko prípadného neúspechu v konaní podaním premlčaného nároku zneužívajúc stav nízkeho právneho vedomia priemerných spotrebiteľov a skúša, ktorý súd mu plnenie aj z neprijateľných zmluvných podmienok prizná.

Vedľajší účastník trovy konania nezavinil, žaloby podával navrhovateľ, vedľajší účastník len reagoval realizáciou svojho ústavného práva konať pred súdom na procesnú situáciu vyvolanú navrhovateľom. Pokiaľ navrhovateľ cielene a účelovo skúša proti veľkému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje premlčané nároky, ktoré sú navyše v rozpore s právom, pretože zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, nie je dôvod pri rozhodnutí o trovách konania navrhovateľa práve z dôvodov hodných osobitného zreteľa od trov konania odbremeniť.

Nie je spravodlivé požadovať v rámci princípu rovnosti zbraní, aby proti navrhovateľovi, zastúpenom silnou advokátskou kanceláriou, vystupoval vedľajší účastník bez právneho zastúpenia, najmä vzhľadom na početnosť sporov (desaťtisíce v celej SR), ktoré determinoval výhradne navrhovateľ.

Podľa judikatúry Súdneho dvora EÚ právo na právnu pomoc majú aj právnické osoby, zvlášť v prípade, ak vedľajší účastník je zložený výlučne z laikov v oblasti práva. Zároveň poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09. Z neho vyplýva, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom.

Pretože vedľajšiemu účastníkovi vznikli v odvolacom konaní trovy konania, žiadal o ich priznanie vo výške 43,31 Eur. V prípade, že by sa súd nestotožnil s touto argumentáciou, žiadal podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. prerušiť konanie a obrátiť sa na súdny dvor EÚ s prejudiciálnymi otázkami, ktoré uviedol.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O.s.p. uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na začatie konania dňa 13. 2. 2012. Dňa 21. 3. 2012 na základe výzvy súdu opravil návrh. Okresný súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 1Ro/72/2012-18 dňa 28. 3. 2012.

Vedľajší účastník oznámil vstup do konania podaním zo dňa 28. 4. 2012 doručeným okresnému súdu dňa 3. 5. 2012. Zároveň pripojil aj plnú moc pre advokáta.

Vedľajší účastník podaním doručeným okresnému súdu dňa 19. 6. 2012 sa vyjadril k žalobnému návrhu, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

Podaním zo dňa 10. 7. 2012 navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu.

Odvolací súd sa danou vecou zaoberal v rozsahu, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. platí, že ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Citované ustanovenie predstavuje špeciálnu právnu úpravu voči ustanoveniu § 146 ods. 1 O.s.p.. Okresný súd z daného ustanovenia správne vychádzal, teda správne aplikoval príslušnú právnu normu.

V danom prípade z procesného hľadiska platí, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, preto je povinný hradiť trovy konania, a to aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje na úspešnej strane, teda na strane odporcu.

Navrhovateľ žiadal aplikovať ustanovenie § 150 ods. I O.s.p. .

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Z hľadiska ustanovenia § 150 O.s.p. za určitých okolností súd nemusí priznať náhradu trov konania úspešnému účastníkovi v prípade, ak sú splnené dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom ide skôr o výnimočný prípad, kedy súd zohľadňuje celkové okolnosti prípadu, postoj účastníkov k veci v priebehu konania a ich sociálne zázemie. Pokiaľ ide o sociálne zázemie, táto skutočnosť u navrhovateľa zrejme neprichádza do úvahy. Z hľadiska vedľajšieho účastníka nedošlo k žiadnemu pochybeniu vo vzťahu k danému ustanoveniu, ktoré by malo za následok, že existujú také dôvody, pre ktoré by mu súd náhradu trov konania nemohol priznať. Vedľajší účastník podaním doručeným okresnému súdu dňa 19. 6. 2012 sa vyjadril k žalobnému návrhu, v ktorom vzniesol námietku premlčania, teda pri prvom úkone, ktorý mu patril, namietal podstatnú skutočnosť, ktorou je premlčanie nároku. Následne navrhovateľ zobral návrh bez udania dôvodov späť.

Je preto nepochybné, že pokiaľ navrhovateľ žiadal aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania ustanovenie § 150 O.s.p., súd mu nemohol vyhovieť, pričom odvolací súd zdôrazňuje, že navrhovateľ ani neuviedol žiaden relevantný dôvod na aplikáciu tohto ustanovenia.

V zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. pod dôvody hodné osobitného zreteľa nemožno podradiť námietky, ktoré vzniesol zástupca navrhovateľa, a to účelnosť vynaložených trov konania, resp. právo vedľajšieho účastníka na zastupovanie.

Odvolaací súd vzhľadom na námietku navrhovateľa si dovoľuje poukázať na ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Podľa odkazu pod písm. 10a je takouto organizáciou vedľajší účastník v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie umožňuje takémuto subjektu vstúpiť do konania, pretože ide o hlavnú činnosť danej organizácie, ktorou je ochrana práv podľa citovaného predpisu a túto ochranu môže združenie poskytovať aj v rámci súdneho konania.

Z ustanovenia § 137 O.s.p. nepochybne vyplýva, že trovami konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, okrem iného aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Článok 47 ods. 2 Ústavy SR zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi organmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Občiansky súdny poriadok upravuje takéto podmienky v ustanovení § 22 a nasl. . V zmysle § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Je nepochybné, že vedľajší účastník je riadnym účastníkom v zmysle citovaného ustanovenia, teda v súlade s citovaným článkom Ústavy SR aj Občianskym súdnym poriadkom má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta.

Z ničoho nevyplýva, že vedľajší účastník, v danom prípade združenie založené na ochranu spotrebiteľov, sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Združenie môže v konaní vystupovať samostatne alebo prostredníctvom zástupcu. Ak zákon garantuje právo na zastúpenie účastníka v súdnom konaní, pochybnosť navrhovateľa o účelnosti vynaloženia takýchto trov je v rozpore so zákonnou garanciou na právo zastúpenia. Ak by súd prijal záver navrhovateľa, musel by taktiež položiť otázku, či je nutné, aby vo všetkých sporoch navrhovateľ sa nechal zastupovať advokátom, to znamená, že navrhovateľ je zastúpený po odbornej stránke advokátskou kanceláriou, avšak na druhej strane toto právo pre druhého účastníka popiera s poukazom na to, že zbytočne sa navyšujú trovy konania. Správne argumentoval vedľajší účastník, že trovy konania by sa nenavyšovali, pokiaľ by navrhovateľ takéto žaloby nepodával, resp. nepodával by také žaloby, keď nárok je evidentne premlčaný. V súvislosti s takýmito žalobami by navrhovateľovi nevznikla povinnosť hradiť úspešnému účastníkovi trovy konania.

Z námietok navrhovateľa vyplýva, akoby chcel vytvoriť nerovné podmienky pre účastníkov v konaní, keď navrhovateľ je právne zastúpený a toto právo vedľajšiemu účastníkovi ako riadnemu účastníkovi upiera. Popiera tak základný princíp „rovnosti zbraní“. Právo vedľajšieho účastníka vstupovať do tzv. spotrebiteľských sporov je dané článkom 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, kedy sa jej ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu svojich záujmov. Právo spotrebiteľov na vytváranie týchto združení upravujú príslušné smernice EÚ, napr. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/27/ES, Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES, ako aj článok 38 Charty základných práv EÚ.

Právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, spotrebiteľského združenia - právnickej osoby, advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09 DEB Deutsche Energiehandels und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany, ako je ustanovená v článku 47 Charty základných práv EÚ, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali právnické

osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že okresný súd svoje rozhodnutie doručil účastníkom dňa 27. 8. 2012, Rozhodnutie, pokiaľ ide o výrok ohľadom zastavenia konania, sa tak stalo právoplatným dňa 12. 9. 2012.

Z podania datovaného dňa 6. 9. 2012 JUDr. Andreom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, vyplýva, že oznamuje vstup vedľajšieho účastníka, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká č. 16, Prešov do konania. Podaním žiadali o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami, ako aj to, že v prípade, ak v predmetnom konaní pred doručením tohto podania už vstúpil na podporu označeného účastníka iný vedľajší účastník, žiadali o doručenie jeho podania. Zároveň žiadali priznať náhradu trov konania.

Z podania je zrejmé, že toto bolo podané elektronicky s tým, že potvrdenka bola odoslaná dňa 12. 9. 2012 o 22:46:08 hod.. Spolu s týmto podaním bola pripojená aj príloha, všeobecná plná moc vedľajšieho účastníka pre advokáta JUDr. Andrea Cifru.

V danom prípade vedľajší účastník mienil vstúpiť do konania z vlastného podnetu. Je však nepochybné, že do konania môže vstúpiť len vtedy, pokiaľ toto konanie prebieha, resp. nebolo ukončené.

V rozhodovanom prípade konanie skončilo jeho zastavením na základe napádaného uznesenia okresného súdu, pričom výrok, ktorým došlo k zastaveniu konania nadobudol právoplatnosť dňa 12. 9. 2012, pričom z potvrdenky o prijatí vyplýva, že elektronická podateľňa prijala toto podanie s tým, že potvrdenka bola odoslaná dňa 12. 9. 2012, teda v čase, kedy konanie už bolo zastavené. Z tohto dôvodu vedľajší účastník združenie na ochranu občanov spotrebiteľa HOOS nemôže do konania vstúpiť, pretože takéto konanie už neprebieha.

Okrem toho je nepochybné, že príloha, všeobecná plná moc, nespĺňa náležitosti riadneho plnomocenstva, pretože nie je vlastnoručne podpísaná splnomocniteľom, pričom treba zdôrazniť, že advokát nemá vidimačnú schopnosť, to znamená, že nemá právo overiť podpis splnomocniteľa, a preto takéto všeobecná moc zaslaná formou elektronických prostriedkov so zaručeným elektronickým podpisom je vadná.

Na okraj odvolací súd poznamenáva, že na ochranu spotrebiteľa úplne postačuje, aby v konaní jeho záujmy hájil len jeden vedľajší účastník. Aj keď z ustanovenia § 93 O.s.p. nevyplýva, že by na strane niektorého účastníka mohlo vystupovať viac vedľajších účastníkov, vzhľadom na konkrétne okolnosti rozhodovaných sporov je zrejmé, že vstup ďalšieho vedľajšieho účastníka na strane odporcov sa javí byť účelným a zbytočným, ktorý už neslúži na ochranu práv spotrebiteľa.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný vedľajší účastník, preto mu patrí náhrada trov odvolacieho konania.

Náhradu trov právneho zastúpenia súd priznal v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej „vyhláška“), pričom v zmysle § 9 ods. 1 vyhlášky za základ sadzby tarifnej odmeny súd stanovil odmenu z hodnoty veci a druhu veci, ktorá bola predmetom odvolacieho konania. Odvolací súd prízvukuje, že predmetom odvolacieho konania nebola suma o zaplatenie 1. 355, 41 Eur, ktorá predstavovala základ pre výpočet trov v prvostupňovom konaní, ale odvolací súd sa zaoberal len nárokom na náhradu trov a jeho výškou. Preto tarifná hodnota veci v odvolacom konaní predstavuje sumu 158,- Eur, z ktorej v súlade s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky patrí odmena za jeden úkon právnej služby 16,60 Eur a v súlade s ustanovením § 16 ods. 3 vyhlášky patrí i režírný paušál vo výške 7,63 Eur, spolu trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 24,23 Eur.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.